

Mál nr. 321/2019**M og
V v/ sjúkdómatryggingar.****Ágreiningur um rétt félagsins til að fella niður ábyrgð vegna rangra upplýsinga í
vátryggingarumsókn.****Gögn.**

Málskot, móttakið 1.10.2019, ásamt fylgigögnum.
Bréf V, dags. 18.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Með umsókn móttækinni hjá V 2. júlí 2003 sótti M um sjúkdómatryggingu. Í umsókninni svaraði M neitandi spurningu hvort hann hafi áður haft „aðra sjúkdóma“, svo og spurningu um hvort hann sé eða hafi verið á lyfjum. Hinn 28. febrúar 2019 gekkst M undir opna hjartaaðgerð. Með tilkynningu móttækinni hjá V 26. mars 2019 krafðist M bóta úr vátryggingunni vegna hjartaaðgerðarinnar.

Í sjúkraskrá sem aflað var í tilefni af bótakröfunni kom fram að um nokkurra ára skeið hafði M verið á svefnlyfjum, m.a. mun hann hafa verið á lyfinu Ropan á tímabilinu september 1998 til september 2001 og á lyfinu Flunitrazepam frá september 2001 til janúar 2003, og einnig sterkum verkjalyfjum um tíma. Hefði M veitt réttar upplýsingar í vátryggingarumsókninni á sínum um þessa lyfjanotkun og þau sjúkdómseinkenni sem orsökuðu notkun lyfjanna kveður V að hefði það leitt til þess að aflað verið ítarlegri upplýsinga sem hefðu haft veruleg áhrif á mat félagsins á áhættu. Er í því sambandi bent á áhættumatsreglur endurtryggjanda V á þeim tíma sem vátryggingin var tekin, þar sem við það var miðað að misnotkun róandi lyfja innan árs frá umsókn hefði leitt til þess að umsókninni hefði verið hafnað, en með möguleika á að sækja um síðar. Áhættumatsreglur V tækju mið af reglum endurtryggjanda á hverjum tíma. Hefðu réttar upplýsingar um svefnleysi og „lyfja(mis)notkun“ í kjölfar þess legið fyrir við töku vátryggingarinnar sé ljóst að umsókn M hefði verið hafnað að sinni og vátryggingin ekki gefin út. Með vísan til framangreindra atriða hafnaði V bótaábyrgð vegna rangrar upplýsingagjafar við töku vátryggingarinnar, sbr. 2. og 3. mgr. 83. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 2. og 3. mgr. 83. gr. laga um vátryggingarsamninga má í persónutryggingum fella ábyrgð vátryggingafélags niður í heild eða að hluta ef vátryggingartaki eða vátryggður hefur vanrækt upplýsingaskyldu sína í þeim mæli að ekki telst óverulegt. Við mat á ábyrgð félagsins í þessu sambandi skal litið til þess hvaða þýðingu vanrækslan hefur haft fyrir mat þess á áhættu, til þess hve sökin var mikil, með hvaða hætti vátryggingaratburður hefur orðið og til atvika að öðru leyti.

Í fyrirleggjandi skjali sem mun vera hluti af áhættumatsreglum endurtryggjanda V þegar hin umdeilda vátrygging var tekin virðist mega ráða að sá sem hefur misnotað og verið háður (þ. á m. ómeðvitað) (e. „Drug Abuse and Dependence (including solvent abuse)“) róandi lyfjum (e. sedatives), t.d. „Diazepam, Nitrazepam, Chlordiazapoxid“, sem ávísuð hafa verið af lækni (e. prescribed by doctor) og önnur atvik séu í sögu (e. „Other cases, in history“) viðkomandi innan árs frá umsókn um sjúkdómatryggingu skuli hafna umsókn með möguleika um að sækja um síðar. Samkvæmt gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að lyfið Flunitrazepam sé svefnlyf og sé tekið við svefnleysi. Þá verður hvorki af því sem liggur fyrir úr áhættumatsreglum endurtryggjanda V né gögnum málsins að öðru leyti ráðið með skýrum hætti að Flunitrazepam teljist til róandi lyfja sem hafi átt að leiða til höfnunar vátryggingarinnar samkvæmt því sem greinir í téðum reglum. Verður ekki séð að V hafi sýnt fram á að því hafi verið heimilt að fella niður vátrygginguna með því að réttar upplýsingar í vátryggingarumsókninni um svefnvandamál M og lyfjanotkun hans hefðu leitt til þess að honum hefði verið synjað um vátrygginguna, a.m.k. um sinn, á grundvelli áhættumatsreglna. V hefur ekki tilgreint aðrar ástæður sem eigi að leiða til þess að fella beri ábyrgð þess niður í heild eða að hluta. Eins og málið liggur fyrir er því ekki efni til annars en að fallast á rétt M til óskertra bóta úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr sjúkdómatryggingu hjá V.

Reykjavík, 19. nóvember 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.